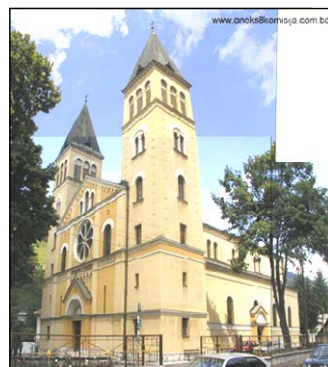


19. 08. Ponedjeljak	07.30 18.00	++ Stjepan Stjepanović, Mato i Ana Matičević i + iz ob. Matičević ++ Vesna Dovadžija i + iz ob. Dovadžija
20. 08. Utorak	07.30 18.00	+ Petar Klarić ++ Stjepan Stjepanović; Ivo i Janja Batvić
21. 08. Srijeda	07.30 18.00	++ Janja i Drago Semunović ++ Pavica, Franjo, Stjepan, Drago, Berna i Jozo Dusper
22. 08. Četvrtak Velika Gospa	07.30 11.00 18.00	++ ++ Vjekoslava Pavlović; Franjo i Bernarda Semunović
23. 08. Petak	07.30 18.00	+ Josip Pagon Vjenčanje: Matić-Babić u 18 sati.
24. 08. Subota	07.30 18.00	++ Mijo i Ljubica Marijančević; Jelena Kajić ++ Marija i Jozo Dodik; Janja i Anto Josipović
25. 08. Nedjelja	08.00 11.00 18.00	++ Zlatna misa fra Leopolda Rochmesa ++ Anto, Ana i Veronika Jelić

Župne obavijesti:



ŽUPNI LIST ŽUPE SVETOG MIHOVILA-VAREŠ

Sveti Mihaele, arkanđele, brani nas u boju; budi nam obrana protiv zloće i zasjeda đavolskih! Neka mu Bog zapovjedi, ponizno molimo, a i ti, vojvodo vojske nebeske, Sotonu i druge pakosne duhove koji svijetom obilaze na propast duša božanskom jakošću u pakao protjeraj!

Put Mira 21, 71330 Vareš – BiH

Tel.: + 387 32 843 125; fax: +387 32 843 124

mail: kontakt@zupavareš.com

Broj 56. - Godina II – 18. 08. 2013.

Liturgijska godina C 20. nedjelja kroz godinu

Čitanje Knjige proroka Jeremije

U one dane: Dostojanstvenici rekoše kralju: »Jeremiju valja ubiti: on zaista obeshrabruje ratnike koji su još ostali u ovome gradu i sav narod kad takve riječi pred njima govori. Pa taj čovjek ne traži dobrobit ovoga naroda, nego njegovu propast.« A kralj Sidkija odgovori: »Eto, on je u vašim rukama, jer kralj ionako više nema nikakve vlasti nad vama.« Tada pograbiše Jeremiju i baciše ga u zdenac kraljeva sina Malkije, što bijaše u tamničkom dvorištu, i spustiše ga na užetima. Ali u zdencu ne bijaše vode, već samo glib, tako da Jeremija propade u glib. Tada Ebed-Melek izađe iz kraljevskog dvora te ovako reče kralju: »Gospodaru, kralju moj, zlo čine ovi ljudi kad tako postupaju s prorokom Jeremijom: bacili su ga u zdenac, gdje će od gladi umrijeti, jer više nema kruha u gradu.« Nato kralj zapovjedi Kušitu Ebed-Meleku: »Povedi trojicu ljudi te izvuci proroka Jeremiju iz zdenca dok nije umro.« Riječ Gospodnja.

Čitanje Poslanice Hebrejima

Braćo: I mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i grijeh koji nas sapinje te postojano trčimo u borbu koja je pred nama! Uprimo pogled u početnika i dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu te sjedi zdesna prijestolja Božjega. Doista pomno promotrite njega, koji podnese toliko protivljenje grešnika protiv sebe, da – premoreni – ne klonete duhom. Ta još se do krvi ne oduprijeste u borbi protiv grijeha. Riječ Gospodnja.

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo! Ali krstom mi se krstiti i kakve li muke za me dok se to ne izvrši! Mislite li da sam došao mir dati na zemlji? Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje. Ta bit će odsada petorica u jednoj kući razdjeljena: razdjelit će se trojica protiv dvojice i dvojica protiv trojice – otac protiv sina i sin protiv oca, mati protiv kćeri i kći protiv matere, svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve.« Riječ Gospodnja.

MOLIMO KRUNICU U NAŠIM OBITELJIMA!

NEDJELJNO RAZMIŠLJANJE

“Došao sam!” - veli odlučno Isus. Došao je baciti na zemlju oganj. To je njegovo poslanje, njegov nalog za svu povijest. On je Božji poslanik, njegovo je zapaliti svijet Radosnom viješću. Došao je pročitati, jer vatra čisti svaku kovinu od šljake i naplavina. Njegov je Preteča govorio o gumnu i žitu koje treba odijeliti od pljeve, a za Isusa vrijedi druga teža i bolnija slika i proces, koji svršava krštenjem, uranjanjem u muku, križ, smrt, i potom u uskrsnuće. Govorio je i o vodi i vatri, “krštenjem ognjem” ili pak vatrenu krštenju. Oboje čisti, i voda i vatra, i samo čisto ostaje na kraju toga procesa pranja i čišćenja.

Isus bi htio da oganj koji je došao baciti na zemlju već snažno gori, zahvaća sve, da se dogodi već danas i ovdje ta očekivana razdioba duhova. Želi da oni koji su njegovi ne budu progutani od mlakih, neodlučnih. Isus je htio izabranu elitu, one najodlučnije. Nije htio prljave ili trule kompromise s duhom svijeta, nije se dao zaustaviti nikim i ničim, nije se dao zaustaviti ni učenicima koji su toliko puta govorili: *Učitelju, ne talasaj tako snažno, može ti se sve o glavu obiti*. On razbija sve pobožne iluzije koje učenici ili oni oko njega gaje, ili koji misle kako mu je stalo do nečasnoga mira ili primirja. Sve su to puke iluzije u koje se pojedinci uljuljavaju misleći kako će promjena doći bez nas. Ne pada mir kao pečeni golubovi s neba.

Baciti oganj na zemlju - ono što je htio Isus donijeti bijaše prevrat svih postojećih sigurnosti u razvrstavanju, kategorizaciji ljudi na dobre i zle, na bogougodne i prokletnike, na pristojne i nepristojne. Ako se ta razlučna crta provlači kroz svačije srce, onda nitko ne može biti sudcem nad drugima. Svima nam treba Božje smilovanje, Božje milosrđe. Svi živimo od Božje milosti.

Treba prestati s lažnim mirom, ili prividom mira. Gdje je Isus, ondje je dioba, razdioba, tu je cijepanje, pucaju obiteljski odnosi, čovjek se dijeli nadvoje, napola. Upravo kao što to čini Božja riječ koja čovjeka razdvaja. Isus navodi riječi proroka Miheja (7,1-7) kako svatko ima neprijatelja u svojoj kući, zapravo u svome srcu. Dioba, razdioba, raz-dvajanje, po-dvajanje. “Gdje je tvoje blago, ondje je i tvoje srce”. Isus donosi među nas novu i snažnu spoznaju Boga koji je *oganj što proždire*. Treba se dati iznutra Bogom zapaliti, ili će nas izvana progutati oganj.

Stoga se i mi moramo zapitati, bi li nam što nedostajalo kad ne bi bilo u našem životu Isusa Krista? Naše vrijeme odmiče kao u pješčaniku, i bit ćemo gubitnici, ne usidrimo li sebe i svoj život u Isusovoj osobi. Gubitak njega mogao bi biti po nas fatalan. Jedan je filozof rekao kako čovječanstvo nikada ne smije izgubiti iz zrenika činjenicu kako je postojao, kako je ovom zemljom hodio čovjek imenom Sokrat. Mi moramo naglašavati drugu činjenicu, po nas daleko sudbonosniju. Nikada ne smijemo zaboraviti činjenicu kako je ovom zemljom hodilo, naučavalo, propovijedalo, činilo čudesa čudesno biće zvano Isus Krist. Danas ne bismo imali svijest o ljudskim pravima, čovjekovu dostojanstvu, moralnim načelima, solidarnosti, svijest o osobnosti, slobodi i posebitosti svakoga čovjeka da nije bilo Isusa Krista. Isus je bljesnuo svijetom kao munja, zaparao nebom, bacio oganj na ovaj svijet i pokazao čovjeku njegove istinske domete. I stoga je mogao jedan pisac reći kako vjeruje u Krista i vjeruje kako milijarda i pol kršćana na svijetu mogu promijeniti lice ove zemlje, samo kad bi prihvatili Isusovu osobu krajnje ozbiljno i životno. Možemo li se na to odlučiti? Odgovor je na nama i u konačnici samo naš.

Fra T. Pervan

MOLIMO ZA SVOJE SVEĆENIKE

Sveta Mala Terezija rekla je otprilike ovako: *da stave preda me najgore mogućeg svećenika, ja bih poljubila trag njegovih stopala*. Što želim reći? – **Ljubite svoje svećenike**. I po najgorem svećeniku - Bog vrši svoje djelo spasenja. Isti Duh koji je sišao na Mariju, sišao je na njega. Isti Duh koji je sišao na Isusa, sišao je i na njega – i zato može ozdravljati, oslobađati, uskrisivati... On je primio vlast od Isusa Krista da propovijeda u sili i snazi Duha Svetoga. Primio je silu Duha Svetoga i autoritet svoga Spasitelja i Učitelja. Ima istu božansku silu i moć kao i apostoli. Po Sv. Redu – utisnut je Isus Krist u njega. Isus i danas prolazi svijetom čineći dobro – preko tvog svećenika. On se odrekao svijeta i obitelji da vrši za tebe službu ljubavi i služenja, službu križa, umiranja u samom sebi.

Bilo što loše da govorite o svom svećeniku – uvijek ste u krivu. On je često poput Isusa na Križu: svatko ga smije popljuvati, opsovati, pljunuti, pogrditi... – i zato je tako ranjiv. Zato često nije svjestan Božjeg dara svećeništva kojeg u sebi nosi. Ili ga relativizira. Zato tako često propovijeda nešto što je naučio ili pročitao, a ne sâm doživio... Zato je previše svjestan svojih slabosti i grijeha. Zato ima često vrlo negativnu sliku o samome sebi – previše ga smeta njegova nedostojnost, posebno u slavlju Sakramenata. Zato u samome sebi osjeća strah da se neće služiti darom svećeništva prema Božjoj mudrosti. Zato ne vlada dovoljno svojom svećeničkom slobodom da bi vršio svoju službu. Zato ponekad slabo upravlja svojim duhovnim životom. Zato

je izložen kušnji razočaranja u odnosu na svoje svećeništvo, zato ima dojam da je bespomoćan.

Pomozite mu da poraste u svijesti o svom svećeništvu, da obnovi svijest o svom svećeničkom poslanju, da zado-bije povjerenje u posebnu plodnost svećeništva. Da se ne zatvori nad sobom zbog razočaranja, da ponovo nađe nadu ako se smanjila u njegovu srcu. **Ljubite ga i molite za njega, zahvaljujte Bogu za njega...** Kad ste zadnji put zahvalili Bogu za njega? Neka mu Gospodin dade milost da spozna kakva to milost na njemu počiva. Neka Duh Sveti, blagi Duh Sveti, dođe tamo gdje je on slab, ranjen, tamo gdje trpi – da bi On, Duh Božji, bio njegova snaga u njegovim slabostima. Da ljubi kao što njega ljubi Isus Krist. Neka Duh Sveti uđe u Hram njegova svećeništva da bude u službi svog velikog Boga i Gospodina, neka ga posveti da zna nositi riječ koja liječi rane, oslobađa, tješi i blagoslivlja. Neka bude zaljubljenik Isusa u Euharistiji, u Sakramentima i u bližnjima. *Neka snagom Pretvorbe nad kruhom i vinom posjeduje i moć pretvorbe nad srcima (Mala Terezija)*.

Gospodin od tebe očekuje molitvu. Tvoja ljubav, i molitva, izliječit će ga... Svećenik je svojim zvanjem različit od bilo kojeg čovjeka. Kao misterij je nedokučiv, Sakramenat. Misterij se ne može dokučiti, ali se može ljubiti. *Poslije Boga, svećenik je sve! On će sama sebe shvatiti tek u nebu (župnik arški)*. On je službenik Presvetoga Trojstva. Njegovi su dlanovi posvećeni zauvijek uljem radosti Duha Svetoga. Tim dlanovima i ja vas blagoslivljam:

U ime Oca i Sina + i Duha Svetoga..

p. Ivan MSC